

PŘEKLAD

DOHODA

mezi Evropskou unií a Japonskem o vzájemné právní pomoci v trestních věcech

EVROPSKÁ UNIE

a

JAPONSKO,

VYJADŘUJÍCE přání zavést účinnější spolupráci mezi členskými státy Evropské unie a Japonskem v oblasti vzájemné právní pomoci v trestních věcech,

VYJADŘUJÍCE přání, aby taková spolupráce přispěla k boji proti trestné činnosti,

ZNOVU POTVRZUJÍCE svůj závazek dodržovat spravedlnost, zásady právního státu a demokracie a soudní nezávislost,

SE DOHODLY TAKTO:

Článek 1

Předmět a účel

1. Dožádaný stát na žádost dožadujícího státu poskytne vzájemnou právní pomoc (dále jen „pomoc“) ve spojení s vyšetřováními, stíháními a jinými řízeními, včetně soudních řízení, v trestních věcech v souladu s ustanoveními této dohody.

2. Tato dohoda se nevztahuje na vydávání, předávání trestního řízení a výkon jiných trestů, než je konfiskace stanovená v článku 25.

Článek 2

Definice

Pro účely této dohody se rozumí:

- a) „smluvními stranami“ Evropská unie a Japonsko;
- b) „členským státem“ členský stát Evropské unie;
- c) „státem“ členský stát nebo Japonsko;
- d) „důkazním materiálem“ dokumenty, záznamy a jiné důkazní prostředky;
- e) „majetkem“ veškerá aktiva hmotné nebo nehmotné povahy, movitá nebo nemovitá, materiální nebo nemateriální, jakož i právní dokumenty nebo nástroje dokládající právní nárok na taková aktiva nebo podíl na nich;
- f) „nástroji“ jakýkoli majetek zcela nebo částečně použitý nebo určený k použití libovolným způsobem pro spáchání trestného činu;
- g) „výnosy“ jakýkoli majetek přímo či nepřímo odvozený nebo získaný ze spáchání trestného činu;

h) „zmrazením nebo zabavením“ dočasný zákaz převodu či přeměny majetku, nakládání s ním či jeho přemístění, nebo jeho dočasné převzetí do úschovy či převzetí kontroly nad ním na základě nařízení soudu nebo jiného příslušného orgánu a

i) „konfiskací“ (zahrnující i případně propadnutí) sankce nebo opatření nařízené soudem v návaznosti na řízení, které se týká jednoho nebo více trestných činů, jež vede k trvalému odnětí majetku.

Článek 3

Rozsah pomoci

Pomoc zahrnuje:

- a) přijímání svědeckví či výpovědi;
- b) umožňování výsledku za použití videokonference;
- c) zajišťování důkazního materiálu, včetně prostřednictvím výkonu příkazu k prohlídce a zabavení;
- d) zajišťování záznamů, dokladů a zpráv o bankovních účtech;
- e) vyslýchání osob, posouzení důkazního materiálu či ohledání míst;
- f) lokalizace či identifikace osob, důkazního materiálu nebo míst;
- g) poskytování důkazního materiálu, který je v držení legislativních, správních či justičních orgánů dožádaného státu nebo jeho místních orgánů;

- h) doručování dokumentů a informování osob o předvolání do dožadujícího státu;
- i) dočasné předání osoby ve vazbě za účelem svědectví či pro jiné důkazní účely;
- j) pomoc v řízení souvisejícím se zmrazením nebo zabavením a konfiskací výnosů či nástrojů a
- k) jakákoli jiná pomoc umožněná v rámci právních předpisů dožádaného státu a dohodnutá mezi členským státem a Japonskem.

Článek 4

Určení ústředních orgánů a jejich odpovědnost

Každý stát určí ústřední orgán, který je orgánem odpovědným za zaslání a přijímání žádostí o pomoc či odpovědí na tyto žádosti, za vyřízení těchto žádostí či jejich předání orgánům, které jsou podle právních předpisů daného státu příslušné pro jejich vyřízení. Těmito ústředními orgány jsou orgány uvedené v příloze I této dohody.

Článek 5

Komunikace mezi ústředními orgány

1. Žádosti o pomoc podle této dohody zasílá ústřední orgán dožadujícího státu ústřednímu orgánu dožádaného státu.
2. Ústřední orgány členských států a Japonska komunikují mezi sebou pro účely této dohody přímo.

Článek 6

Orgány, které mohou žádat o pomoc

Orgány, které mohou podle právních předpisů států žádat o pomoc na základě této dohody, jsou uvedeny v příloze II této dohody.

Článek 7

Ověření pravosti

U dokumentů předaných státem podle této dohody, které jsou opatřeny podpisem nebo pečeti příslušného orgánu nebo ústředního orgánu státu, není třeba ověřovat pravost.

Článek 8

Žádosti o pomoc

1. Dožadující stát musí o pomoc požádat písemně.
2. Dožadující stát může v naléhavých případech poté, co zkontaktoval dožádaný stát, požádat o pomoc prostřednictvím jakýchkoli jiných spolehlivých komunikačních prostředků,

včetně faxu či e-mailu. V takových případech dožadující stát poté urychleně poskytne dodatečné písemné potvrzení žádosti, požaduje-li to dožádaný stát.

3. Žádost obsahuje:

- a) název příslušného orgánu, který vede vyšetřování, stíhání nebo jiné řízení, včetně soudního řízení;
- b) skutečnosti související s předmětem vyšetřování, stíhání nebo jiného řízení, včetně soudního řízení;
- c) uvedení povahy a fáze vyšetřování, stíhání nebo jiného řízení, včetně soudního řízení;
- d) znění příslušných právních předpisů nebo výpovědí o nich, včetně použitelných sankcí dožadujícího státu;
- e) popis požadované pomoci a
- f) popis účelu požadované pomoci.

4. V žádosti musí být uvedeny v co největším možném rozsahu tyto informace týkající se požadované pomoci:

- a) informace o totožnosti osoby, od níž je požadováno svědectví, výpověď či důkazní materiál, a místě, kde se nachází;
- b) seznam otázek, které mají být položeny osobě, od níž je požadováno svědectví či výpověď;
- c) přesný popis osob či míst, které je třeba vyhledat, a hledaného důkazního materiálu;
- d) popis toho, proč má dožadující stát za to, že požadované záznamy, doklady a zprávy o bankovních účtech jsou důležité a nezbytné pro účely vyšetřování daného trestného činu, a jiné informace, které mohou vyřízení žádosti usnadnit;
- e) informace ohledně osob, které je třeba vyslechnout, nebo důkazního materiálu, který je třeba přezkoumat, či míst, jež je třeba ohledat;
- f) informace ohledně osob, důkazního materiálu či míst, jež je třeba najít či identifikovat;
- g) informace o totožnosti osoby, které má být doručena písemnost nebo informace o předvolání, a místu, kde se nachází, o vztahu této osoby k řízení a způsobu, jak má být doručení provedeno;

h) informace o příspěvcích a úhradě výdajů, na které bude mít osoba, jež se má dostat k příslušnému orgánu v dožadujícím státě, právo, a

i) přesný popis výnosů nebo nástrojů, místo, kde se nacházejí, a totožnost jejich majitele.

5. V žádosti musí být uvedeny rovněž v co největším možném rozsahu tyto informace:

a) popis jakéhokoli zvláštního způsobu či postupu, který se má použít při vykonávání žádosti;

b) popis důvodů pro důvěrnost ohledně žádosti a

c) jakékoli jiné informace, které by měl dožádaný stát vědět, aby bylo usnadněno vyřízení žádosti.

6. Pokud má dožádaný stát za to, že informace obsažené v žádosti o pomoc nejsou pro splnění požadavků podle této dohody dostatečné pro vyhovění žádosti, může dožádaný stát požádat o poskytnutí dodatečných informací.

Článek 9

Jazyk

Žádost a jakékoli k ní připojené dokumenty se opatří překladem do jednoho z úředních jazyků dožádaného státu, nebo do všech, nebo, v naléhavých případech, do jazyka uvedeného v příloze III této dohody.

Článek 10

Vyřízení žádosti

1. Dožádaný stát urychleně vyřídí žádost v souladu s příslušnými ustanoveními této dohody. Příslušné orgány dožádaného státu přijmou veškerá možná opatření, která jsou v jejich pravomoci, aby zajistily vyřízení žádosti.

2. Žádost se vyřídí tak, že se použijí opatření, která jsou v souladu s právními předpisy dožádaného státu. Zvláštní způsob nebo postup popsany v žádosti podle čl. 8 odst. 4 písm. g) nebo odst. 5 písm. a) musí být dodrženy, pokud není v rozporu s právními předpisy dožádaného státu a pokud je to možné v praxi. V případě, že vyřízení žádosti způsobem nebo postupem popsáním v žádosti představuje pro dožádaný stát praktický problém, konzultuje dožádaný stát dožadující stát s cílem tento praktický problém vyřešit.

3. Pokud se má za to, že vyřízení žádosti je v rozporu s probíhajícím vyšetřováním, stíháním nebo jiným řízením,

včetně soudního řízení, v dožádaném státě, může dožádaný stát vyřízení žádosti odložit. Dožádaný stát informuje dožadující stát o důvodech pro odklad a konzultuje jej ohledně dalšího postupu. Namísto odkladu vyřízení žádosti může dožádaný stát podmínit její vyřízení splněním požadavků, které považuje za nezbytné po konzultacích s dožadujícím státem. Pokud dožadující stát tyto podmínky přijme, musí je také splnit.

4. Dožádaný stát učiní vše pro to, aby zachoval důvěrnost ohledně skutečnosti, že bylo požádáno o pomoc, ohledně obsahu žádosti, výsledku vyřízení žádosti a jiných příslušných informací týkajících se vyřízení žádosti, je-li tato důvěrnost dožadujícím státem požadována. Nemůže-li být žádost vyřízena bez zveřejnění uvedených informací, dožádaný stát o tom uvědomí dožadující stát, který potom rozhodne, zda má být žádost přesto vyřízena.

5. Dožádaný stát odpoví na odůvodněné dotazy dožadujícího státu ohledně stavu vyřizování žádosti.

6. Dožádaný stát urychleně informuje dožadující stát o výsledku vyřízení žádosti a poskytne dožadujícímu státu svědectví, výpovědi či písemnosti, které jsou výsledkem vyřízení žádosti, včetně všech nároků uplatňovaných osobou, od níž se požaduje svědectví, výpověď či důkazní materiál, na imunitu, nezpůsobilost nebo výsadu podle právních předpisů dožadujícího státu. Dožádaný stát poskytne originály nebo, jsou-li pro to oprávněné důvody, úředně ověřené kopie záznamů či dokumentů. Nemůže-li být žádosti zcela nebo zčásti vyhověno, dožádaný stát informuje dožadující stát o důvodech této skutečnosti.

Článek 11

Důvody odmítnutí pomoci

1. Pomoc může být odmítnuta, má-li dožádaný stát za to, že:

a) žádost se týká politického trestného činu nebo trestného činu spojeného s politickým trestným činem;

b) vyřízení žádosti by mohlo poškodit jeho suverenitu, bezpečnost, veřejný pořádek nebo jiné zásadní zájmy. Pro účely tohoto pododstavce může dožádaný stát zastávat názor, že vyřízení žádosti týkající se trestného činu, za který může být podle právních předpisů dožadujícího státu udělen trest smrti, nebo, ve vztazích mezi členským státem uvedeným v příloze IV této dohody a Japonskem, trestného činu, za který může být podle práva dožadujícího státu udělen trest odnětí svobody na doživotí, by se mohlo dotýkat zásadních zájmů dožádaného státu, nedohodnou-li se dožádaný a dožadující stát na podmínkách, za kterých žádost bude moci být vyřízena;

c) prokazatelně existují důvody se domnívat, že o pomoc bylo požádáno za účelem trestního stíhání nebo potrestání určité osoby z důvodu její rasy, náboženství, národnosti, etnického původu, politických názorů nebo pohlaví, nebo že postavení této osoby může být z některého z uvedených důvodů ohroženo;

d) osoba, proti níž je v dožadujícím státě vedeno vyšetřování, stíhání nebo jiné řízení, včetně soudního řízení, pro které je požadována pomoc, již byla za stejné skutečnosti v členském státě nebo Japonsku pravomocně odsouzena či zproštěna obvinění, nebo

e) žádost nesplňuje požadavky této dohody.

2. Dožádaný stát může odmítnout pomoc, která by podle jeho právních předpisů vyžadovala donucovací opatření, pokud má za to, že jednání, které je předmětem vyšetřování, stíhání či jiného řízení, včetně soudního řízení, v dožadujícím státě, by podle právních předpisů dožádaného státu nebylo trestným činem. Ve vztazích mezi Japonskem a dvěma členskými státy uvedenými v příloze IV této dohody může být pomoc odmítnuta, má-li dožádaný stát za to, že jednání, které je předmětem vyšetřování, stíhání či jiného řízení, včetně soudního řízení, v dožadujícím státě, by podle právních předpisů dožádaného státu nebylo trestným činem.

3. Pomoc nebude odmítnuta z důvodu bankovního tajemství.

4. Nežli dožádaný stát odmítne pomoc podle tohoto článku, konzultuje dožadující stát, má-li dožádaný stát za to, že pomoc může být poskytnuta za určitých podmínek. Pokud dožadující stát tyto podmínky přijme, musí je také splnit.

5. Pokud je pomoc odmítnuta, dožádaný stát informuje dožadující stát o důvodech odmítnutí.

Článek 12

Náklady

1. Dožádaný stát nese veškeré náklady spojené s vyřízením žádosti, pokud se dožadující a dožádaný stát nedohodnou jinak.

2. Bez ohledu na ustanovení odstavce 1 nese dožadující stát náklady:

a) na odměnu za svědectví znalce;

b) na překlad, tlumočení a přepis;

c) na příspěvky a výdaje spojené s cestováním osob podle článků 22 a 24;

d) na zřízení audiovizuálního spojení a náklady spojené s jeho obsluhou v dožádaném státě a

e) výjimečné povahy,

pokud se dožadující a dožádaný stát nedohodnou jinak.

3. Pokud by v souvislosti s vyřízením žádosti vznikly náklady výjimečné povahy, provede dožadující a dožádaný stát konzultace s cílem stanovit podmínky, za kterých bude žádost vyřízena.

Článek 13

Omezení použití svědectví, výpovědí, důkazního materiálu nebo informací

1. Dožadující stát bez předchozího souhlasu dožádaného státu nepoužije svědectví, výpovědi, důkazního materiálu nebo jakýchkoli informací, včetně osobních údajů, poskytnutých nebo jinak získaných podle této dohody, jinak než pro vyšetřování, stíhání nebo jiné řízení, včetně soudního řízení, popsané v žádosti. Dožádaný stát může při udělení tohoto předchozího souhlasu stanovit podmínky, které považuje za vhodné.

2. Dožádaný stát může požádat, aby svědectví, výpovědi, důkazní materiál nebo informace, včetně osobních údajů, poskytnuté nebo jinak získané podle této dohody, byly považovány za důvěrné nebo aby byly použity pouze za určitých podmínek, které může upřesnit. Pokud dožadující stát souhlasí s touto důvěrností, musí ji zachovat, nebo pokud přijme takové podmínky, musí je splnit.

3. Za výjimečných okolností může stát požádat, aby přijímající stát, kterému předal svědectví, výpovědi, důkazní materiál nebo informace, včetně osobních údajů, podal informace o jejich použití.

Článek 14

Přeprava, udržování a vracení důkazního materiálu

1. Dožádaný stát může požádat, aby dožadující stát přepravil a udržoval důkazní materiál poskytnutý podle této dohody v souladu s podmínkami uvedenými dožádaným státem, včetně podmínek, které jsou považovány za nezbytné pro ochranu zájmů třetí strany na důkazním materiálu, který má být předán.

2. Dožádaný stát může požádat, aby dožadující stát vrátil důkazní materiál, který byl podle této dohody poskytnut, v souladu s podmínkami uvedenými dožádaným státem poté, co byl tento důkazní materiál použit pro účely popsané v žádosti.

3. Dožadující stát musí žádosti podle odstavce 1 nebo 2 vyhovět. Pokud byla taková žádost učiněna, dožadující stát daný důkazní materiál neposoudí bez předchozího souhlasu dožádaného státu, pokud posouzení daný důkazní materiál poškozuje nebo by jej mohl poškodit.

Článek 15

Přijímání svědectví či výpovědi

1. Dožádaný stát přijme svědectví či výpověď. V případě potřeby použije dožádaný stát za tímto účelem donucovací opatření a dožadující stát poskytne dožádanému státu informace pro odůvodnění takových opatření podle práva dožádaného státu.

2. Dožádaný stát učiní vše pro to, aby umožnil přítomnost osob, které jsou uvedeny v žádosti, pro přijetí svědectví nebo výpovědi během vyřízení žádosti a umožnil těmto osobám provést výslech osob, od nichž se požadují svědectví či výpovědi. Pokud není takový přímý výslech povolen, umožní se těmto osobám předložit otázky, které mají být položeny osobě, od níž se svědectví či výpověď požaduje.

3. Pokud osoba, od níž se požaduje svědectví či výpověď podle tohoto článku, uplatňuje právo na imunitu, nezpůsobilost nebo výsadu podle právních předpisů dožadujícího státu, lze přesto svědectví či výpověď přijmout, ledaže by žádost obsahovala prohlášení dožadujícího státu, že při uplatnění práva na imunitu, nezpůsobilost nebo výsadu nelze svědectví či výpověď přijmout.

Článek 16

Výslech za použití videokonference

1. Pokud se osoba nachází v dožádaném státě a má být vyslechnuta jako svědek nebo znalec příslušnými orgány dožadujícího státu, může dožádaný stát umožnit, aby tyto příslušné orgány provedly výslech nebo výpověď této osoby za použití videokonference, pokud je takový výslech nezbytný pro řízení v dožadujícím státě. Dožadující a dožádaný stát provedou podle potřeby konzultaci s cílem usnadnit řešení právních, technických a logistických otázek, jež při vyřízení žádosti mohou vyvstat.

2. Pokud se dožadující a dožádaný stát nedohodly jinak, platí pro výslech za použití videokonference tato pravidla:

a) orgán dožádaného státu provede zjištění totožnosti osoby uvedené v žádosti, jež má být vyslechnuta, a předvolá ji, aby bylo usnadněno její dostavení;

b) výslech povede přímo příslušný orgán dožadujícího státu nebo proběhne pod jeho vedením v souladu

s vnitrostátními právními předpisy tohoto státu a se základními zásadami právního řádu dožádaného státu;

c) orgán dožádaného státu, kterému je v případě potřeby k dispozici tlumočník, je při výslechu přítomen a sleduje jej. Pokud se orgán dožádaného státu domnívá, že během výslechu byly porušeny základní právní zásady dožádaného státu, přijme neprodleně nezbytná opatření, aby bylo zajištěno, že výslech bude pokračovat v souladu s uvedenými zásadami;

d) na žádost dožadujícího státu nebo vyslychané osoby zajistí dožádaný stát, aby měla osoba v případě potřeby k dispozici tlumočníka, a

e) vyslychaná osoba může uplatnit právo odepřít výpověď podle právních předpisů dožadujícího nebo dožádaného státu. Přijmou se rovněž další opatření nezbytná k ochraně osoby, na kterých se dohodnou orgány dožadujícího a dožádaného státu.

Článek 17

Zajištění důkazního materiálu

1. Dožádaný stát zajistí důkazní materiál. V případě potřeby použije dožádaný stát za tímto účelem donucovací opatření, včetně příkazu k prohlídce a zabavení, a dožadující stát poskytne dožádanému státu informace pro odůvodnění takových opatření podle právních předpisů dožádaného státu.

2. Dožádaný stát učiní vše pro to, aby při vyřizování žádosti umožnil přítomnost osob uvedených v žádosti o zajištění důkazního materiálu.

Článek 18

Bankovní účty

1. Dožádaný stát potvrdí, zda fyzická nebo právnická osoba, která je předmětem trestního vyšetřování, vlastní jeden nebo více bankovních účtů uvedených v žádosti nebo jimi disponuje.

2. Dožádaný stát poskytne konkrétní záznamy, doklady nebo zprávy o uvedených účtech, záznamy o bankovních operacích, které byly provedeny v určitém období prostřednictvím účtů uvedených v žádosti nebo zjištěných v souladu s odstavcem 1, a konkrétní záznamy, doklady nebo zprávy o každém odesílajícím nebo přijímajícím účtu.

3. Povinnosti stanovené v tomto článku se uplatní pouze v rozsahu, v jakém banka, která účet vede, má tyto informace k dispozici.

4. Dožádaný stát může podmínit vyřízení žádosti uvedené v odstavcích 1 a 2 splněním požadavků, které jež uplatňuje na žádost o zajištění důkazního materiálu.

Článek 19

Výslech osob, posouzení důkazního materiálu či ohledání míst

1. Dožádaný stát provádí výslech osob, posouzení důkazního materiálu či ohledání míst. V případě potřeby použije dožádaný stát za tímto účelem donucovací opatření a dožadující stát poskytne dožádanému státu informace pro odůvodnění takových opatření podle práva dožádaného státu.

2. Dožádaný stát učiní vše pro to, aby během vyřizování žádosti umožnil přítomnost osob uvedených v žádosti o výslech osob, posouzení důkazního materiálu či ohledání míst.

Článek 20

Lokalizace nebo identifikace osob, důkazního materiálu či míst

Dožádaný stát učiní vše pro to, aby lokalizoval nebo identifikoval osoby, důkazní materiál či místa.

Článek 21

Poskytování důkazního materiálu, který je v držení legislativních, správních, justičních nebo místních orgánů

1. Dožádaný stát poskytne dožadujícímu státu důkazní materiál, který je v držení legislativních, správních či justičních orgánů dožádaného státu nebo jeho místních orgánů a který je přístupný veřejnosti.

2. Dožádaný stát učiní vše pro to, aby poskytl dožadujícímu státu důkazní materiál, včetně rejstříků trestů, který je v držení legislativních, správních či justičních orgánů dožádaného státu nebo jeho místních orgánů a který není přístupný veřejnosti, ve stejném rozsahu a za stejných podmínek, za jakých by tento důkazní materiál byl dostupný jeho orgánům odpovědným za vyšetřování a stíhání.

Článek 22

Doručování písemností a informování osoby o předvolání

1. Dožádaný stát doručí osobám v dožádaném státě písemnosti, včetně předvolání, v nichž se požaduje, aby se osoba dostavila k příslušnému orgánu v dožadující státě. Dožádaný stát informuje osobu v tomto státě o předvolání k příslušnému orgánu v dožadující státě.

2. Pokud se žádost týká doručení písemnosti požadující, aby se osoba dostavila k příslušnému orgánu v dožadující státě, musí ústřední orgán dožádaného státu tuto žádost obdržet nejpozději padesát (50) dní před stanoveným dnem, kdy se má daná osoba dostavit. V naléhavých případech může dožádaný stát od tohoto požadavku upustit.

3. Pokud je dožadujícímu státu známo, že adresát nerozumí jazyku, v němž jsou písemnosti, doručené nebo zasláné podle odstavce 1, vyhotoveny nebo do nějž jsou přeloženy, usiluje dožadující stát o překlad písemností, nebo alespoň jejich důležitých částí rovněž do jazyka, kterému adresát rozumí.

4. Písemnosti doručované podle odstavce 1 obsahují prohlášení, v němž se uvede, že adresát písemnosti může získat informace o svých základních právech nebo povinnostech týkajících se písemností od příslušného orgánu, který písemnost vydal, nebo od dalších orgánů dožadujícího státu.

5. Při informování o výsledku doručení písemností v souladu s čl. 10 odst. 6 dožádaný stát prokáže doručení potvrzenkou, na které se uvede datum a podpis osoby, již byla písemnost doručena, nebo prostřednictvím prohlášení dožádaného státu o provedení doručení, v němž se uvede datum, místo a způsob doručení. Dožádaný stát na požádání dožadujícího státu pokud možno neprodleně informuje dožadující stát o odpovědi osoby, která byla předvolána nebo požádána, aby se dostavila k příslušnému orgánu v dožadující státě v souladu s odstavcem 1.

6. Osoba, která byla předvolána nebo požádána, aby se dostavila k příslušnému orgánu v dožadující státě v souladu s odstavcem 1, avšak která se k tomuto orgánu nedostavila, nepodléhá z tohoto důvodu v dožadující státě žádné sankci ani není vystavena žádnému donucovacímu opatření, a to ani v případě, že žádost či doručené nebo zasláné písemnosti stanoví jinak.

Článek 23

Ochrana

1. Osoba, která byla předvolána nebo požádána, aby se dostavila k příslušnému orgánu v dožadující státě podle čl. 22 odst. 1:

- a) nemůže být zadržena ani se na ni nemůže v tomto státě vztahovat jakékoli omezení osobní svobody z důvodu řízení nebo odsouzení, které předchází odchodu této osoby z dožádaného státu, nebo
- b) není povinna předkládat důkazy nebo pomáhat při vyšetřování, stíhání nebo jiném řízení, včetně soudního řízení, než je řízení uvedené v žádosti.

2. Pokud nelze ochranu uvedenou výše v odstavci 1 poskytnout, dožadující stát to upřesní v žádosti nebo doručených písemnostech, aby o tom byla osoba odpovídajícím způsobem informována a mohla se rozhodnout, zda se k příslušnému orgánu v dožadujícím státě dostaví.

3. Ochrana poskytnutá podle odstavce 1 zanikne, pokud:

a) osoba, která měla během patnácti (15) po sobě jdoucích dní ode dne, kdy její přítomnost již nebyla příslušným orgánem vyžadována, nebo ode dne, kdy se k danému orgánu nedostavila ve stanovený den, kdy se měla dostavit, možnost opustit dožadující stát, v něm přesto dobrovolně setrvala, nebo

b) osoba, která dožadující stát opustila, se do něho dobrovolně vrátila.

4. Pokud je dožadujícímu státu známo, že ochrana uvedená v odstavci 1 zanikla v souladu s odst. 3 písm. a) a b), dožadující stát o tom neprodleně informuje dožádaný stát, pokud dožádaný stát takovou informaci požaduje a dožadující stát ji považuje za nutnou.

Článek 24

Dočasné předání osob ve vazbě

1. Osoba, která se nachází ve vazbě v dožádaném státě a jejíž přítomnost v dožadujícím státě je nezbytná pro podání svědectví či pro jiné důkazní účely, se za tímto účelem dočasně předá do dožadujícího státu, pokud s tím tato osoba souhlasí a pokud se na tom dožadující a dožádaný stát dohodnou za předpokladu, že to právní předpisy dožádaného státu umožňují.

2. Dožadující stát ponechá osobu předanou podle odstavce 1 ve vazbě dožadujícího státu, pokud dožádaný stát neumožní jednat jinak.

3. Dožadující stát předanou osobu okamžitě vrátí do dožádaného státu, jak bylo dohodnuto předem, nebo jak bylo dohodnuto jinak mezi dožadujícím a dožádaným státem.

4. Předané osobě se započte doba, již strávila ve vazbě dožadujícího státu, do výkonu trestu vykonávaného v dožádaném státě.

5. Osoba předaná do dožadujícího státu podle tohoto článku požívá v dožadujícím státě ochrany podle čl. 23 odst. 1 až do návratu do dožádaného státu, ledaže souhlasí s tím, že předloží důkazy nebo pomůže při vyšetřování, stíhání nebo jiném řízení,

včetně soudního řízení, než je řízení uvedené v žádosti a dožadující a dožádaný stát se na tom dohodnou.

6. Osoba, která nesouhlasí s předáním podle tohoto článku, nepodléhá z tohoto důvodu žádné sankci ani není vystavena žádnému donucovacímu opatření v dožadujícím státě, a to ani v případě, že žádost stanoví jinak.

Článek 25

Zmrazení nebo zabavení a konfiskace výnosů či nástrojů

1. Dožádaný stát v rozsahu, v jakém to umožňuje jeho vnitrostátní právo, napomáhá v řízení souvisejícím se zmrazením nebo zabavením a konfiskací výnosů či nástrojů.

2. K žádosti o konfiskaci uvedené v odstavci 1 lze přiložit rozhodnutí soudu nebo jiného justičního orgánu, kterým se nařizuje konfiskace.

3. Dožádaný stát, který má v úschově výnosy či nástroje, může tyto výnosy či nástroje, buď zcela, nebo částečně, předat dožadujícímu státu v rozsahu, v jakém to umožňují právní předpisy dožádaného státu, a za podmínek, které považuje za vhodné.

4. Při použití tohoto článku je třeba v souladu s právními předpisy dožádaného státu dodržovat zákonná práva a oprávněné zájmy třetích osob jednajících v dobré víře.

Článek 26

Výměna informací z vlastního podnětu

1. Členské státy a Japonsko si mohou bez předchozí žádosti vzájemně poskytovat informace v trestních věcech v rozsahu, v jakém to umožňují právní předpisy státu poskytujícího tyto informace.

2. Poskytující stát může stanovit podmínky pro využívání takových informací přijímajícím státem. V takovém případě zašle poskytující stát přijímajícímu státu předběžné oznámení o povaze poskytovaných informací a o stanovených podmínkách. Přijímající stát je těmito podmínkami vázán, pokud s nimi souhlasí.

Článek 27

Vztah k jiným nástrojům

1. Tato dohoda nebrání žádnému státu v tom, aby požádal o pomoc nebo poskytl pomoc v souladu s jinými příslušnými mezinárodními dohodami nebo podle svých příslušných právních předpisů.

2. Tato dohoda nebrání členskému státu ani Japonsku v uzavírání mezinárodních dohod za účelem potvrzení, doplnění, rozšíření nebo posílení jejich ustanovení.

Článek 28

Konzultace

1. Ústřední orgány členských států a Japonska uskuteční v případě potřeby konzultace za účelem vyřešení obtíží souvisejících s posouzením žádosti a v zájmu usnadnění rychlé a účinné pomoci podle této dohody a mohou se usnášet na opatřeních, která mohou být za tímto účelem nezbytná.

2. Smluvní strany uskuteční v případě potřeby konzultace o jakékoli otázce, která může vyvstat při výkladu nebo uplatňování této dohody.

Článek 29

Územní působnost

1. Tato dohoda se použije na území Japonska a, pokud jde o Evropskou unii, na:

a) území členských států a

b) území, za jejichž vnější vztahy odpovídá členský stát, nebo země, které nejsou členskými státy, ale u nichž má členský stát jiné povinnosti s ohledem na vnější vztahy, pokud se tak smluvní strany dohodnou výměnou diplomatických nót řádně potvrzených dotyčným členským státem.

2. Uplatňování této dohody na území nebo země, na které se použije v souladu s odst. 1 písm.b), může kterákoli smluvní strana ukončit diplomatickou cestou písemným oznámením s šestiměsíční výpovědní lhůtou druhé smluvní straně, je-li náležitě potvrzeno mezi dotyčným členským státem a Japonskem.

Článek 30

Status příloh

Přílohy této dohody tvoří její nedílnou součást. Přílohy I, II a III mohou být měněny vzájemnou písemnou dohodou smluvních stran, aniž se mění tato dohoda.

Článek 31

Vstup dohody v platnost a její vypovězení

1. Tato dohoda vstupuje v platnost třicátým dnem ode dne, k němuž si smluvní strany vymění diplomatické nóty, jimiž se vzájemně informují o dokončení svých vnitřních postupů nezbytných k tomu, aby tato dohoda nabyla účinku.

2. Tato dohoda se použije na všechny žádosti o pomoc předložené v den vstupu této dohody v platnost nebo po tomto datu, ať již k činům, které jsou předmětem žádosti, došlo před tímto datem nebo po něm.

3. Kterákoli ze smluvních stran může tuto dohodu kdykoli vypovědět písemným oznámením druhé smluvní straně, přičemž toto vypovězení nabývá účinku šest měsíců ode dne tohoto oznámení.

NA DŮKAZ ČHOŽ připojili níže podepsaní zplnomocnění zástupci k této dohodě své podpisy.

Ve dvojím vyhotovení v anglickém a japonském jazyce, přičemž obě znění mají stejnou platnost, byla dohoda podepsána v Bruselu dne 30. listopadu 2009 a v Tokiu dne 15. prosince 2009. Dohoda se rovněž vyhotoví v jazyce bulharském, českém, dánském, nizozemském, estonském, finském, francouzském, německém, řeckém, maďarském, italském, lotyšském, litevském, maltském, polském, portugalském, rumunském, slovenském, slovinském, španělském a švédském a smluvní strany tato jazyková znění ověří výměnou diplomatických nót.

Za Evropskou unii

Za Japonsko

PŘÍLOHA I

ÚSTŘEDNÍ ORGÁNY

Ústředními orgány smluvních stran jsou tyto orgány:

Belgické království: federální ministerstvo spravedlnosti, oddělení pro mezinárodní spolupráci v trestních věcech.

Bulharská republika: ministerstvo spravedlnosti.

Česká republika:

— před projednáním věci před soudem (tj. v tzv. přípravném řízení): Nejvyšší státní zastupitelství České republiky a

— pro řízení před soudem (tj. samotný průběh trestního řízení): Ministerstvo spravedlnosti České republiky.

Dánské království: ministerstvo spravedlnosti.

Spolková republika Německo: spolkový úřad pro justici.

Estonská republika: ministerstvo spravedlnosti.

Irsko: ministr pro otázky spravedlnosti, rovnosti a reformy zákonů nebo osoba jím pověřená.

Řecká republika: ministerstvo pro spravedlnost, transparentnost a lidská práva.

Španělské království: ministerstvo spravedlnosti, generální sekretariát pro mezinárodní právní spolupráci

Francouzská republika: ministerstvo spravedlnosti, úřad pro vzájemnou mezinárodní pomoc v trestních věcech, ředitelství pro trestní věci a udělování milosti.

Italská republika: ministerstvo spravedlnosti, oddělení pro soudní věci – generální ředitelství pro trestní věci.

Kyperská republika: ministerstvo spravedlnosti a veřejného pořádku

Lotyšská republika:

— pro vyšetřování ve fázi před zahájením soudního řízení až do obžaloby: státní policie,

— pro vyšetřování ve fázi před zahájením soudního řízení až do zahájení soudního řízení: nejvyšší státní zastupitelství a

— pro řízení před soudem: ministerstvo spravedlnosti.

Litvská republika:

— ministerstvo spravedlnosti Litevské republiky a

— nejvyšší státní zastupitelství Litevské republiky.

Lucemburské velkovévodství: nejvyšší státní zástupce.

Maďarská republika:

— ministerstvo spravedlnosti a policejních sil a

— nejvyšší státní zastupitelství.

Maltská republika: nejvyšší státní zastupitelství.

Nizozemské království: ministerstvo spravedlnosti v Haagu.

Rakouská republika: ministerstvo spravedlnosti.

Polská republika:

— pro fázi před zahájením soudního řízení: národní státní zastupitelství,

— pro řízení před soudem: ministerstvo spravedlnosti.

Portugalská republika: nejvyšší státní zastupitelství.

Rumunsko: ministerstvo pro spravedlnost a občanské svobody, generální ředitelství pro spolupráci, ředitelství pro mezinárodní právo a smlouvy, oddělení pro mezinárodní justiční spolupráci v trestních věcech.

Republika Slovinsko: ministerstvo spravedlnosti, ředitelství pro mezinárodní spolupráci a mezinárodní právní pomoc.

Slovenská republika:

— v přípravném řízení: nejvyšší státní zastupitelství,

— pro řízení před soudem: ministerstvo spravedlnosti a

— pro přijímání žádostí: ministerstvo spravedlnosti.

Finská republika: ministerstvo spravedlnosti.

Švédské království: ministerstvo spravedlnosti.

Spojené království Velké Británie a Severního Irska: ministerstvo vnitra (Home Office), ústřední orgán pro daňové a celní záležitosti (Her Majesty's Revenue and Customs), státní zastupitelství (Crown Office Procurator Fiscal Service).

Japonsko: ministr spravedlnosti a národní komise pro veřejnou bezpečnost nebo osoby jimi pověřené.

PŘÍLOHA II

S ohledem na článek 6 této dohody jsou příslušné orgány, které mohou podle právních předpisů států žádat o pomoc na základě této dohody, uvedeny níže:

Belgické království: justiční orgány: rozumí se jimi významní příslušníci justice odpovědní za správu práva, vyšetřující soudci a členové oddělení státního zastupitelství.

Bulharská republika: kasační úřad nejvyššího státního zastupitelství Bulharské republiky v přípravném trestním řízení a soudy Bulharské republiky pro věci projednávané ve fázi trestního řízení.

Česká republika: státní zástupci a soudy České republiky.

Dánské království:

- obvodní soudy, soudy vyšší instance a nejvyšší soud,
- oddělení pro trestní stíhání, jež zahrnuje:
 - ministerstvo spravedlnosti,
 - vedoucího státního zastupitelství,
 - státního zástupce a
 - policejní komisaře.

Spolková republika Německo:

- spolkové ministerstvo spravedlnosti,
- spolkový soudní dvůr, Karlsruhe,
- generální státní zástupce při spolkovém soudním dvoru, Karlsruhe,
- spolkový úřad pro justici,
- ministerstvo spravedlnosti Bádenska-Württemberska, Stuttgart,
- bavorské státní ministerstvo pro spravedlnost a ochranu spotřebitelů, Mnichov,
- oddělení senátu pro spravedlnost, Berlín,
- ministerstvo spravedlnosti spolkové země Braniborsko, Postupim,
- senátor pro spravedlnost a ústavu svobodného hanzovního města Brém, Brémy,
- úřad pro spravedlnost svobodného a hanzovního města Hamburku, Hamburk,
- hesenské ministerstvo pro spravedlnost, integraci a Evropu, Wiesbaden,
- ministerstvo spravedlnosti Meklenburska-Předního Pomořanska, Schwerin,
- ministerstvo spravedlnosti Dolního Saska, Hannover,
- ministerstvo spravedlnosti spolkové země Severní Porýní-Vestfálsko, Düsseldorf,
- ministerstvo spravedlnosti spolkové země Porýní-Falc, Mainz,
- ministerstvo spravedlnosti Sársko, Saarbrücken,
- saské státní ministerstvo spravedlnosti, Drážďany,

- ministerstvo spravedlnosti spolkové země Sasko-Anhaltsko, Magdeburk,
- ministerstvo pro spravedlnost, rovnost a integraci Šlesvicka-Holštýnska, Kiel,
- durynské ministerstvo spravedlnosti, Erfurt,
- vyšší zemské soudy,
- zemské soudy,
- místní soudy,
- vyšší státní zástupci při vyšších zemských soudech,
- vedoucí státních zastupitelství při zemských soudech,
- ústřední úřad zemské justiční správy pro vyšetřování trestných činů národního socialismu, Ludwigsburg,
- spolkový kriminální úřad,
- ústřední úřad německé celní pátrací služby.

Estonská republika: soudci a státní zástupci.

Irsko: nejvyšší státní zástupce.

Řecká republika: státní zastupitelství při odvolacím soudu.

Španělské království: vyšetřující soudci trestního soudu a soudci, státní zástupci.

Francouzská republika:

- první předsedové, předsedové, radové a soudci trestních soudů,
- vyšetřující soudci u těchto soudů,
- členové státního zastupitelství při takových soudech, a sice:
 - hlavní státní zástupci,
 - náměstci hlavních státních zástupců,
 - pomocní hlavní státní zástupci,
 - státní zástupci a pomocní státní zástupci,
 - státní zástupci při policejních soudech a
 - státní zástupci při vojenských soudech.

Italská republika:

státní zástupci:

- vedoucí státního zastupitelství,
- pomocný státní zástupce,
- vedoucí vojenské prokuratury,
- pomocný vojenský prokurátor,
- nejvyšší státní zástupce,

- pomocný nejvyšší státní zástupce,
- nejvyšší vojenský prokurátor,
- pomocný nejvyšší vojenský prokurátor,

soudci:

- smírčí soudce,
- vyšetřující soudce,
- soudce při předběžném projednání obžaloby,
- řádný soud,
- vojenský soud,
- porotní soud,
- odvolací soud,
- porotní odvolací soud,
- vojenský odvolací soud,
- kasační soud.

Kyperská republika:

- nejvyšší státní zástupce republiky,
- policejní ředitel,
- ředitel úřadu pro cla a spotřební daně,
- příslušníci jednotky pro boj proti praní peněz (MOKAS) a
- kterýkoli jiný orgán nebo osoba oprávněná vést vyšetřování a pronásledování (vyhoštění) v republice a každý takový orgán cizí země s příslušnými pravomocemi.

Lotyšská republika: vyšetřovatelé, státní zástupci a soudci.

Litevská republika: soudci a státní zástupci.

Lucemburské velkovévodství: justiční orgány; rozumí se jimi významní příslušníci justice odpovědní za administrativní otázky v oblasti práva, vyšetřující soudci a členové oddělení státního zastupitelství.

Maďarská republika: úřady státního zástupce a soudy.

Maltská republika:

- nižší soud,
- soud pro mladistvé,
- trestní soud a odvolací trestní soud,
- nejvyšší státní zástupce,
- náměstek nejvyššího státního zástupce,
- soudní úředníci v kanceláři nejvyššího státního zástupce a
- vyšetřující soudci.

Nizozemské království: soudci zajišťující aplikaci práva, vyšetřující soudci a příslušníci státního zastupitelství.

Rakouská republika: soudy a státní zástupci.

Polská republika: kanceláře státního zástupce a soudy.

Portugalská republika: státní zastupitelství ve fázi vyšetřování, vyšetřující soudci a soudci pro soudní řízení.

Rumunsko: soudy a státní zastupitelství při soudech.

Republika Slovinsko:

- soudci místních soudů,
- vyšetřující soudci,
- soudci obvodních soudů,
- soudci vyšších soudů,
- soudci nejvyšších soudů,
- soudci ústavního soudu,
- obvodní státní zástupci,
- vyšší státní zástupci,
- nejvyšší státní zástupci.

Slovenská republika: soudci a státní zástupci.

Finská republika:

- ministerstvo spravedlnosti,
- soudy prvního stupně, odvolací soudy a nejvyšší soud,
- státní zástupci,
- policejní orgány, celní orgány a úředníci pohraniční stráže jednající jako vyšetřující orgány v přípravném řízení v rámci trestního řízení podle zákona o vyšetřování v přípravném trestním řízení.

Švédské království: soudci a státní zástupci.

Spojené království Velké Británie a Severního Irska: soudci a státní zástupci.

Japonsko: soudy, předsedající soudci, soudci, státní zástupci, pomocní úředníci státních zástupců, soudní policejní úředníci.

PŘÍLOHA III

S ohledem na článek 9 této dohody přijímají členské státy a Japonsko tyto jazyky:

Belgické království: nizozemštinu, francouzštinu a němčinu ve všech případech a angličtinu v naléhavých případech.

Bulharská republika: bulharštinu ve všech případech a angličtinu v naléhavých případech.

Česká republika: češtinu ve všech případech a angličtinu v naléhavých případech.

Dánské království: dánštinu ve všech případech a angličtinu v naléhavých případech.

Spolková republika Německo: němčinu ve všech případech a angličtinu v naléhavých případech.

Estonská republika: estonštinu a angličtinu ve všech případech.

Irsko: angličtinu a irštinu ve všech případech.

Řecká republika: řečtinu ve všech případech a angličtinu v naléhavých případech.

Španělské království: španělštinu ve všech případech.

Francouzská republika: francouzštinu ve všech případech.

Italská republika: italštinu ve všech případech a angličtinu v naléhavých případech.

Kyperská republika: řečtinu a angličtinu ve všech případech.

Lotyšská republika: lotyštinu ve všech případech a angličtinu v naléhavých případech.

Litevská republika: litevštinu ve všech případech a angličtinu v naléhavých případech.

Lucemburské velkovévodství: francouzštinu a němčinu ve všech případech a angličtinu v naléhavých případech.

Maďarská republika: maďarštinu ve všech případech a angličtinu v naléhavých případech.

Maltská republika: maltštinu ve všech případech.

Nizozemské království: nizozemštinu ve všech případech.

Rakouská republika: němčinu ve všech případech a angličtinu v naléhavých případech.

Polská republika: polštinu ve všech případech.

Portugalská republika: portugalsštinu ve všech případech a angličtinu v naléhavých případech.

Rumunsko: rumunštinu, angličtinu a francouzštinu ve všech případech. Pokud jde o delší dokumenty, vyhrazuje si Rumunsko právo vyžadovat v každém konkrétním případě rumunský překlad na náklady dožadujícího státu.

Republika Slovinsko: slovinštinu a angličtinu ve všech případech.

Slovenská republika: slovenštinu ve všech případech.

Finská republika: finštinu a švédštinu a angličtinu ve všech případech.

Švédské království: švédštinu, dánštinu nebo norštinu ve všech případech, ledaže by orgán vyřizující žádost rozhodl v konkrétním případě jinak.

Spojené království Velké Británie a Severního Irska: angličtinu ve všech případech.

Japonsko: japonštinu ve všech případech a angličtinu v naléhavých případech.

PŘÍLOHA IV

S ohledem na čl. 11 odst. 1 písm. b) této dohody je „členským státem“ uvedeným v tomto odstavci Portugalská republika.

S ohledem na čl. 11 odst. 2 této dohody jsou „dvěma členskými státy“ uvedenými v tomto odstavci Rakouská republika a Maďarská republika.
